

Sygn. akt: I C 237/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 27 września 2018r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: Małgorzata Wilkońska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2018r

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko T. Sp z o. o. w S.

o zwolnienie spod egzekucji

1. zwalnia spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. T. w sprawie o sygn. akt Km 618/17 z wniosku wierzyciela T. Sp z o. o. w S. przeciwko dłużnikowi E. P. następujące ruchomości:

- 10 komputerów z monitorem:

LG i monitor LG 19 cali

D. i monitor LG 19 cali

H. i monitor LG 19 cali

I. (...) monitor LOC 22 cale

H. (...) monitor Samsung 19 cali

D. (...) monitor D. (...) cali

H. (...) monitor A. (...) cali

LG I monitor A. (...) cali

H. (...) monitor LG 17 cali

- dwa fotele obrotowe – ekoskóra kolor czarny

- 16 biurek:

czarne – 60 x 130 cm – 6 sztuk

czarne 75 x 160 cm – 3 sztuki

czarne 60 x 110 cm – 2 sztuki

jasny orzech – 60 x 130 cm – 2 sztuki

jasny orzech 60 x 110 cm 3 sztuki

- 7 szaf typu meblościanka 230 x 80 cm kolor mahoń

- 7 krzeseł obrotowych – 6 sztuk kolor czarno – czerwony i czarno niebieskie 1 sztuka

- szafa z przystawką 200 x 160 cm, 100 x 80 cm 1 komplet

- 20 sztuk krzeseł:

drewno jasne, tapicerka brąz 8 sztuk

drewno czarne, tapicerka czerwona 6 sztuk

stelaż metal czarne, tapicerka czarna – 6 sztuk

- kanapa 200 cm x 140 cm x 80 cm, drewno grusza tapicerka zielona 1 komplet

- lodówka W. (...) x 60 cm

- ksero firmy (...) studio 165

- 6 małych szafek przyściennych:

kolor orzech 60x80 cm – 3 sztuki

kolor mahoń 110x80 cm 1 sztuka

kolor mahoń 80x80 cm 1 sztuka

kolor czarny 70x60 cm 1 sztuka

- ława 110x 46 cm kolor orzech

- 4 szafy duże 230x 90 cm kolor jasny orzech

- drukarka O. (...)

- 5 obrazów temat natura o wymiarach 80 x 60 cm, 60 x 50 cm, 60 x 90 cm, 45 x 70 cm

- 3 stoły :

czarny 110 x 55 cm 1 sztuka

mahoń 180x 80 cm 1 sztuka

mahoń 160 x 160 cm 1 sztuka ;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 523 zł. (trzy tysiące pięćset dwadzieścia trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 237/18

UZASADNIENIE

Powód R. P. wniósł pozew przeciwko K. G. i (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., domagając się zwolnienia spod egzekucji następujących ruchomości: 10 komputerów z monitorem (LG i monitor LG 19 cali, D.

i monitor LG 19 cali, H. i monitor LG 19 cali, I. i monitor LOC 22 cale, H. i monitor Samsung 19 cali, D. i monitor D. (...) cali, H. i monitor A. (...) cali, LG i monitor A. (...) cali, H. i monitor LG 17 cali), dwa fotele obrotowe – ekoskóra kolor czarny, 16 biurek (czarne – 60 x 130 cm – 6 sztuk, czarne 75 x 160 cm – 3 sztuki, czarne 60 x 110 cm – 2 sztuki, jasny orzech – 60 x 130 cm – 2 sztuki, jasny orzech 60 x 110 cm 3 sztuki), 7 szaf typu meblścianka 230 x 80 cm kolor mahoń, 7 krzeseł obrotowych (6 sztuk kolor czarno – czerwony i czarno niebieskie 1 sztuka), szafa z przystawką 200 x 160 cm, 100 x 80 cm (1 komplet), 20 sztuk krzeseł (drewno jasne, tapicerka brąz 8 sztuk, drewno czarne, tapicerka czerwona 6 sztuk, stelaż metal czarne, tapicerka czarna – 6 sztuk), kanapa 200 cm x 140 cm x 80 cm, drewno grusza tapicerka zielona (1 komplet), łódówka W. (...) x 60 cm, ksero firmy (...) studio 165, 6 małych szafek przyściennych (kolor orzech 60x80 cm – 3 sztuki, kolor mahoń 110x80 cm 1 sztuka, kolor mahoń 80x80 cm 1 sztuka, kolor czarny 70x60 cm 1 sztuka), ława 110x 46 cm kolor orzech, 4 szafy duże 230x 90 cm kolor jasny orzech, drukarka O. (...), 5 obrazów (temat natura o wymiarach 80 x 60 cm, 60 x 50 cm, 60 x 90 cm, 45 x 70 cm), 3 stoły (czarny 110 x 55 cm 1 sztuka, mahoń 180x 80 cm 1 sztuka, mahoń 160 x 160 cm 1 sztuka).

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że na wniosek pozwanego komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. T. w toku prowadzonych czynności egzekucyjnych przeciwko dłużnikowi E. P. w sprawach KM 618/17 i KM 858/17 dokonała w dniu 10 maja 2017r. zajęcia przedmiotowych ruchomości. O zajęciu ruchomości powód dowiedział się w dniu 15 maja 2017r. Zdaniem powoda zajęcie narusza jego prawa, albowiem zajęte ruchomości zostały sprzedane mu w 2016r. Powód jest również najemcą pomieszczenia biurowego w budynku położonym w G. przy ul. (...) do (...), w którym znajdowały się przedmiotowe ruchomości. Pismem datowanym na 19 maja 2017r. powód wezwał pozwanego do zwolnienia przedmiotowych ruchomości spod egzekucji, lecz wezwanie okazało się bezskuteczne.

(pozew k. 2-4, pismo procesowe powoda z dnia 5 lipca 2017r. k. 12-12v)

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2017r. Sąd umorzył postępowanie wobec K. G. wobec cofnięcia powództwa.

(postanowienie k. 23)

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) spółka za ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że pozew o zwolnienie spod egzekucji wskazanych ruchomości został do sądu złożony w dniu 20 czerwca 2017r., zaś w pozwie powód oświadczył, że o zajęciu dowiedział się w dniu 15 maja 2017r. W ocenie pozwanego z powyższego wynika, iż pozew został wniesiony po upływie terminu o jakim mowa w art. 841 § 3 kpc i winien zostać oddalony. Z ostrożności procesowej pozwana spółka podniosła, że powód o zajęciu ruchomości dowiedział się wcześniej aniżeli wskazano w pozwie. Zajęcie miało miejsce w dniu 10 maja 2017r. Jak wynika z przedłożonych przez powoda dokumentów pomieszczenie biurowe znajdujące się pod adresem ul. (...) do (...) w G., w którym komornik dokonał zajęcia ruchomości, zostało wynajęte przez dłużnika powodowi. Umowa najmu pomiędzy nimi została zawarta na czas oznaczony od dnia 31 października 2016r. do dnia 31 grudnia 2017r. Skoro powód był najemcą tego lokalu to – zdaniem pozwanego – nie sposób uznać, że o zajęciu ruchomości, które stanowią jego własność dowiedział się dopiero w dniu 15 maja 2017r. Zdaniem pozwanego, biorąc pod uwagę łączącą powoda i dłużnika umowę najmu oraz ich wzajemne relacje powód uzyskał wiedzę o zajęciu ruchomości bezpośrednio po jego dokonaniu tj. w dniu 10 maja 2017r.

(odpowiedź na pozew k. 28-30)

Wyrokiem z dnia 4 października 2017r. Sąd Rejonowy w Gdyni oddalił powództwo, uznając, że powód nie udowodnił, że przysługują mu prawa do spornych ruchomości.

(wyrok k. 41 wraz z uzasadnieniem k. 44-45)

Na skutek apelacji powoda, wyrokiem z dnia 20 grudnia 2017r. wydanym w sprawie o sygnaturze III Ca 989/17 Sąd Okręgowy w Gdańsku uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za instancję odwoławczą. W wytycznych dla Sądu I instancji Sąd Odwoławczy wskazał, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy przeprowadzić

postępowanie dowodowe w oparciu o wnioski strony powodowej zgłoszone przed Sądem I instancji, a także w postępowaniu odwoławczym. Jednocześnie wskazano, że rzeczą i rolą Sądu Rejonowego pozostanie ocena dowodów złożonych przez powoda w oparciu o reguły określone w art. 233 § 1 kpc, a także ustalenie czy pozew został wniesiony w terminie wynikającym z przepisów procedury.

(wyrok k. 84 wraz z uzasadnieniem k. 88-92)

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy najmu zawartej w dniu 31 października 2016r. dłużnik E. P. oddał w najem powodowi R. P. pomieszczenie biurowe o powierzchni 216 m² znajdujące się w budynku przy ul. (...) do (...) w G. na cele biurowe na okres od 31 października 2016r. do 31 grudnia 2017r.

(dowód: umowa najmu lokalu nr (...) z dnia 31 października 2016r. k. 19-20)

Powód zakupił od dłużnika E. P. używany sprzęt biurowy za kwotę 10.024,50 zł brutto.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2016r. k. 17)

Dłużnik przekazał powodowi sprzęt biurowy w postaci: 9 komputerów z monitorami, 2 foteli obrotowych, 16 biurek, 1 kompletu zestawu komputerowego, 6 stolików, 7 meblościanek (szaf), 7 krzeseł obrotowych, 1 szafy z przystawką, 20 krzeseł, 1 kanapy, 1 lodówki, 1 ksera, 6 szafek małych przyściennych, 1 ławy, 4 dużych szaf, 1 drukarki, 5 obrazów, 3 stołów.

(dowód: protokół przekazania sprzętu biurowego używanego k. 18)

R. P. zdecydował się nabyć wyżej opisany używany sprzęt biurowy na prośbę swojego kolegi E. P..

(dowód: przesłuchanie powoda płyta CD k. 123)

W wyżej wskazanych pomieszczeniach powód nie prowadził ani nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej, nikogo nie zatrudnia. W pomieszczeniach tych powód bywa co kilka miesięcy.

(dowód: przesłuchanie powoda płyta CD k. 123)

Z wniosku wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przeciwko E. P. toczy się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. T. pod sygnaturą Km 618/17 na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym w dniu 19 stycznia 2017r. w sprawie IX GNc 1208/16 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 13 marca 2013r.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o pismo komornika z dnia 25 lipca 2018r. k. 119)

W toku spraw Km 618/17 i Km 857/17 Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. T. w dniu 10 maja 2017r. dokonała zajęcia ruchomości znajdujących się w pomieszczeniach w G. przy ul. (...) do (...) w postaci: 9 komputerów z monitorami, 2 foteli obrotowych, 16 biurek, 1 kompletu zestawu komputerowego, 6 stolików, 7 szaf (meblościanek), 7 krzeseł obrotowych, 1 szafy z przystawką, 20 krzeseł, 1 kanapy, 1 lodówki, 1 kserokopiarki firmy (...), 6 szafek małych przyściennych, 1 ławy, 4 szaf dużych, 1 drukarki, 5 obrazów, 3 stołów. Przy czynnościach egzekucyjnych uczestniczył dłużnik E. P., który wskazał, że właścicielem przedmiotowych ruchomości pozostaje powód R. P..

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o protokół zajęcia ruchomości wraz z załącznikiem nr 1 k. 59-60 akt egzekucyjnych Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. T. o sygnaturze Km 857/17, a także k. 85-87 akt egzekucyjnych Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. T. o sygnaturze Km 618/17, zeznania świadka E. P. płyta CD k. 117)

W dniu 15 maja 2017r. dłużnik poinformował powoda telefonicznie o dokonaniu zajęcia przedmiotowych ruchomości przez komornika.

(dowód: zeznania świadka E. P. płyta CD k. 117, przesłuchanie powoda płyta CD k. 123)

W dniu 10 maja 2017r. powód przebywał na polowaniu i miał wyłączony telefon.

(dowód: przesłuchanie powoda płyta CD k. 123)

Pismem z dnia 19 maja 2017r. powód wezwał pozwanego T.” spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. do zwolnienia wyżej wskazanych ruchomości spod egzekucji.

(dowód: wezwanie do zwolnienia spod egzekucji z dnia 19 maja 2017r. wraz z dowodem nadania k. 21-22)

W dniu 14 czerwca 2017r. powód wniósł pozew o zwolnienie przedmiotowych ruchomości spod egzekucji w niniejszej sprawie.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o potwierdzenie nadania przesyłki pocztowej k. 112)

W dniu 2 października 2017r. powód został przez komornika zawiadomiony o zajęciu ruchomości.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o pismo komornika z dnia 25 lipca 2018r. k. 119)

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił po rozważeniu całego zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów, dowodu z zeznań świadka E. P., a także dowodu z przesłuchania powoda.

Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności wymienionych powyżej dokumentów. Podkreślić bowiem należy, że dowody w postaci protokołu zajęcia ruchomości czy pisma komornika z dnia 25 lipca 2018r. mają charakter dokumentów urzędowych i w związku z tym korzystają z domniemania autentyczności i domniemania zgodności z prawdą wyrażonych w nich oświadczeń, zaś w toku niniejszego postępowania żadna ze stron nie kwestionowała powyższych domniemań w trybie art. 252 kpc. Nadto, za wiarygodne należało uznać także wymienione powyżej dokumenty prywatne w postaci umowy najmu, faktury VAT czy protokołu przekazania sprzętu biurowego powodowi, albowiem autentyczność tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony. Powyższe dokumenty nie noszą żadnych śladów podrobienia, przerobienia ani innej ingerencji w ich treść, w związku z czym treść i forma przedmiotowych dokumentów nie budzi także żadnych wątpliwości Sądu. Dodatkowo, Sąd miał na uwadze, że żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod wyżej wskazanymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. P. co do daty powzięcia przez powoda wiedzy o zajęciu spornych ruchomości w toku postępowania egzekucyjnego. W tym bowiem zakresie zeznania świadka korelują z treścią zeznań powoda i nie budzą wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego. W części dotyczącej przebiegu czynności egzekucyjnych w dniu 10 maja 2017r. zeznania świadka znajdują potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach egzekucyjnych.

W zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy brak było również podstaw do kwestionowania zeznań powoda. Zeznania powoda co do okoliczności nabycia własności spornych ruchomości znajdują potwierdzenie w przedłożonych dokumentach prywatnych, zaś w toku niniejszego postępowania strona pozwana nie kwestionowała tego, że przewłaszczenie jest nieskuteczne czy nieważne. W świetle zasad doświadczenia życiowego nie budzą wątpliwości zeznania powoda co do daty powzięcia przez niego wiedzy o zajęciu przedmiotowych ruchomości. Niewątpliwie powód nie był obecny przy czynnościach egzekucyjnych, a nadto w sposób logiczny wyjaśnił gdzie wówczas przebywał i dlaczego kontakt z nim był utrudniony. Zauważyć przy tym należy, iż jak wynika z zeznań powoda

niezwłocznie po uzyskaniu wiedzy o zajęciu ruchomości powód poprosił dłużnika o wskazanie osoby fachowego pełnomocnika z G.. Na podstawie wezwania skierowanego do wierzyciela można stwierdzić, że w dniu 19 maja 2017r. powód był już reprezentowany przez fachowego pełnomocnika. W świetle zasad doświadczenia życiowego wydaje się mało prawdopodobne, aby fachowy pełnomocnik dopuścił się uchybienia terminowi ustawowemu określonymu w art. 841 kpc. Pozew został bowiem wniesiony w dniu 14 czerwca 2017r., a więc w ostatnim dniu terminu, który swój bieg rozpoczął w dniu 15 maja 2017r.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 841 § 1 kpc osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do kwestii zachowania przez powoda terminu określonego w art. 841 § 3 kpc. Zgodnie z treścią tego przepisu powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Jak wskazuje się w orzecznictwie dniem, w którym strona dowiedziała się o naruszeniu prawa, jest - według art. 841 § 3 kpc - dzień, w którym strona faktycznie dowiedziała się o zajęciu przedmiotu, a nie dzień, w którym mogła się o nim dowiedzieć przy dołożeniu należytej staranności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 sierpnia 2016r., I ACa 175/16, L.). Na podstawie zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że pozew został przez powoda złożony w terminie wynikającym z powyższego przepisu. Z zeznań świadka E. P. oraz z zeznań powoda wynika, że o zajęciu przedmiotowych ruchomości przez komornika powód dowiedział się faktycznie w dniu 15 maja 2017r. O tym fakcie powoda poinformował telefonicznie dłużnik. Co prawda wcześniej dłużnik również usiłował połączyć się telefonicznie z powodem, lecz bezskutecznie. Z wyjaśnień powoda wynika, że w tym czasie przebywał na polowaniu i miał wyłączony telefon. Strona pozwana – reprezentowana przez fachowego pełnomocnika – nie zdołała wykazać, aby o zajęciu powód dowiedział się w terminie wcześniejszym. Nie złożyła na tę okoliczność żadnych dowodów, w tym nie żądała przeprowadzenia dowodu z billingów połączeń telefonicznych pomiędzy dłużnikiem a powodem w dniach 10-15 maja 2017r. Z powyższych względów należało zatem uznać, że o naruszeniu prawa powód dowiedział się w dniu 15 maja 2017r. Na marginesie należy zauważyć, że komornik poinformował powoda formalnie o zajęciu spornych ruchomości w jeszcze późniejszym terminie, bo dopiero w dniu 2 października 2017r. Z kolei, pozew został wniesiony w dniu 14 czerwca 2017r. Na tę okoliczność powód złożył dowód w postaci potwierdzenia nadania przesyłki pocztowej. Okoliczność ta wynika także z daty stempla pocztowego na kopercie. Zgodnie z treścią art. 165 § 2 kpc oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012r. - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Z powyższych względów należało uznać, że pozew został wniesiony w terminie o jakim mowa w art. 841 § 3 kpc.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie strona pozwana nie wykazała, aby ruchomości objęte treścią żądania nie stanowiły własności powoda. Zważyć należy, iż w celu wykazania swoich praw do rzeczy, zajętych w toku egzekucji, R. P. załączył dokumenty w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2016r. dokumentującej sprzedaż sprzętu używanego biurowego za cenę 10.024,50 zł brutto, protokół przekazania sprzętu biurowego, umowę najmu pomieszczenia, w której znajdował się wyżej wskazany sprzęt biurowy czy wezwania do zwolnienia przedmiotowych ruchomości spod egzekucji. Z zeznań świadka i powoda wynika, że cała cena sprzedaży za przedmiotowy sprzęt została przez powoda uiszczona. W toku niniejszego postępowania strona pozwana, która była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, nie zdołała obalić twierdzenia powoda o uiszczeniu ceny, nie złożyła na tę okoliczność żadnych wniosków dowodowych. Z dokumentów przedłożonych przez powoda wynika też, że ruchomości zostały mu przez zbywcę wydane.

W świetle zebranego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości Sądu, że zawierając umowę z powodem odnośnie sprzedaży spornych ruchomości, dłużnik zmierzał do udaremnienia egzekucji z tych składników majątkowych. Na powyższe wskazują długoletnia znajomość powoda i dłużnika, ich koleżeńskie relacje, fakt, że to dłużnik wystąpił z inicjatywą zawarcia tego typu umowy, jak również okoliczność, że powód nigdy nie prowadził działalności gospodarczej w pomieszczeniach wynajętych od dłużnika i nigdy nie wykorzystywał zakupionych ruchomości w toku prowadzonej działalności gospodarczej. Podkreślić należy, iż powyższe okoliczności pozostają jednak bez znaczenia

dla rozstrzygnięcia sprawy - mogą one stanowić podstawę roszczeń w odrębnych postępowaniach. Wskazane fakty mogły również być przedmiotem zarzutów w niniejszym postępowaniu, choćby skargi pauliańskiej czy zarzutu bezskuteczności umowy opartego na przepisie art. 59 kc, jednak strona pozwana, poza zarzutem uchybienia terminu, nie zgłaszała żadnych innych zarzutów, w tym zarzutów materialnoprawnych przeciwko żądaniu pozwu.

Sąd badał z urzędu ważność przedmiotowej umowy. Jak bowiem wskazuje się w orzecznictwie sąd powinien uwzględnić nieważność bezwzględną z urzędu na każdym etapie postępowania (por. wyrok SN z dnia 22 stycznia 2014r. III CSK 55/13, L.) Uwzględnienie przez sąd orzekający sankcji nieważności z urzędu ma miejsce, jeśli jej zastosowanie wynika z zebranego w sprawie materiału (por. wyrok SN z 3 listopada 2010r., V CSK 142/10, L.). Mimo powyższego Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do stwierdzenia bezwzględnej nieważności umowy sprzedaży (art. 58 kc), w szczególności brak jest podstaw do stwierdzenia, że umowa została zawarta w celu obejścia prawa. Jak wskazuje się w judykaturze w uproszczeniu obejście prawa to zachowanie podmiotu prawa, który natrafiając na prawny zakaz, dokonuje innej, niezakazanej (formalnie) czynności prawnej wywołującej skutki podobne do zachowania zakazanego (por. wyrok z 9 sierpnia 2005r., III UK 89/05, OSNAPiUS 2006, Nr 11–12, poz. 192). Oznacza to, że czynność mająca na celu obejście ustawy nie zawiera elementów wprost sprzecznych z ustawą, ale jej skutki naruszają zakazy lub nakazy ustawowe (por. wyrok z 23 lutego 2006r., II CSK 101/05, L.). Podkreślić należy, iż ustawa nie zabrania dłużnikowi sprzedaży ruchomości, które potencjalnie mogą być przedmiotem egzekucji. Świadczy o tym, choćby fakt, że na wypadek takiej sytuacji ustawodawca przyznaje wierzycielowi uprawnienia, pozwalające na uznanie takiej umowy za bezskuteczną w stosunku do niego (np. skarga pauliańska). Zawierając umowę z dłużnikiem powód chciał być lojalny wobec swojego długoletniego kolegi. Nadto, strona pozwana nie wykazała w żaden sposób, aby umowa została zawarta dla pozorów. Mało tego, nie podnosiła w tym zakresie żadnych zarzutów. Jak wskazano powyżej, nie kwestionowano także faktu zapłaty ceny. Stąd brak było podstaw do kwestionowania ważności umowy.

Sąd miał także na uwadze, że egzekucję prowadzono na podstawie nakazu zapłaty z dnia 19 stycznia 2017r., natomiast umowa została zawarta wcześniej. W lipcu 2016r. pozwany zawarł ugodę z dłużnikiem. Niemniej, strona pozwana nie podnosiła zarzutów wynikających z art. 527 kc.

Mając zatem na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, na mocy art. 841 § 1 kpc Sąd uwzględnił powództwo w całości.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy zasądził od przegrywającego niniejszy spór pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.523 zł, na którą składają się: opłata sądowa od pozwu (403 zł) opłata sądowa od apelacji (403 zł), opłata za czynności fachowego pełnomocnika powoda będącego adwokatem w stawkach minimalnych za: prowadzenie sprawy przed Sądem I instancji (1.800 zł), w postępowaniu apelacyjnym (900 zł), a także opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).